

Χωρίς τίτλο

Στον Ορέστη Αλεξάκη

Τα πρωινά της ομίχλης
ανοίγει μια μυστική πόρτα
στα κορμιά
διαγράφονται ξύλινα
περάσματα
πύλες γλαυκές
εβένινοι σταυροί
αλγόριθμοι κωδικοί
σε μια άλλη ζωή
ολόφωτη
ιερή
χωρίς τη θυσία
χωρίς Ιφιγένειες
χωρίς πολεμιστές
τοξοφόρους
ανδρείκελα
του έρωτα τα κρουστά
τα σώματα-στολίδια
στολές παραλλαγές
του γκρεμού
μάτια τυφλά
φίδια μαλλιά
χρυσάφια
λάφυρα προσμονή
-στον πόλεμο μεταμορφωνόμαστε-
όμως η μνήμη
KENO

δεν σκεπάζεται

- κι εσύ μου λες οι θνητοί δεν πιστεύουν

το ξέρω

γι' αυτό ζητώ το συνθηματικό της επιστροφής

«θάνατος» είναι η λέξη που ζητάς

το αρχαίο συνθηματικό

αυτό ήτανε πάντα

το ήξερες

δεν υπάρχει επιστροφή

πάρε την πίκρα σου προίκα στην άλλη φυγή

μάθε να ανακαλείς από την αρχή

κώδικες χωρισμού κάθε φορά

όπου πατάς

τα αρχαία δέντρα γνωρίζουν

γυμνός περνάς στην άλλη πλευρά

με ευθύνη δική σου

σε χρόνο απροσδόκητο

αποκαλύπτεσαι

αποκαλύπτεις

όπως η Εύα το φύλλο της συκής

το φύλο των αγγέλων

το ήξερες

Πάντα το ήξερες πέρασμα για τους τυφλούς τι σημαίνει